

Sygn. akt IV KO 17/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **I. L. M., D. P. i J. P.**

oskarżonych o przestępstwa z art. 160 § 3 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 16 marca 2017 r.

wniosku Sądu Okręgowego w K., zawartego w postanowieniu z dnia 10 lutego 2017 r., sygn. akt IV Ka [...], o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k. i art. 93 § 1 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w T..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2017 r. Sąd Okręgowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w celu rozpoznania apelacji obrońców oskarżonych i oskarżycielki posiłkowej od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 czerwca 2016 r., sygn. akt XIV K [...]. W wystąpieniu podniesiono, że pokrzywdzoną w sprawie jest małoletnia Z. C., której prawa, jako oskarżycielki posiłkowej, w postępowaniu wykonują rodzice – małżonkowie R. L. i I. C.. Przy czym R. L. jest sędzią Sądu Okręgowego w K., gdzie orzeka w IV Wydziale Karnym Odwoławczym i pełni tam funkcję kierownika Sekcji ds. Postępowań Szczególnych i Wykroczeń. Jest osobą powszechnie znaną wśród sędziów tego Sądu, a w latach 2008-2011 pełnił ponadto funkcje rzecznika prasowego Sądu ds. karnych. W tej sytuacji, w ocenie występującego Sądu,

rozpoznanie apelacji, może budzić wątpliwości co do bezstronności pozostałych sędziów Sądu Okręgowego w K..

Powyższe okoliczności, zdaniem występującego Sądu, przemawiają za przekazaniem przez Sąd Najwyższy sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, albowiem wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Warunkiem przełamania właściwości sądu w trybie art. 37 k.p.k., a więc przekazania sprawy do rozpoznania sądowi niewłaściwemu miejscowo i w ten sposób dokonanie odstępstwa od konstytucyjnej zasady rozpatrywania spraw przez sąd właściwy (zob. art. 45 Konstytucji RP) jest wykazanie, że przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (nawet w istocie mylne, jakkolwiek powzięte w oparciu o racjonalne przesłanki) o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny, przez sąd właściwy.

W niniejszej sprawie sędzia wydziału odwoławczego Sądu właściwego i jednocześnie kierownik sekcji w tymże wydziale jest ojcem małoletniej pokrzywdzonej, a więc jej przedstawicielem ustawowym, i wykonuje, na podstawie art. 51 § 2 k.p.k., jej prawa w toku postępowania. Jedna z apelacji od wyroku Sądu Rejonowego została wniesiona m.in. przez małżonkę sędziego R. L. i jednocześnie matkę Z. C.

W tej sytuacji sędziowie tego Sądu odwoławczego, z racji kontaktów zawodowych, w tym – stosunku podległości służbowej, nie powinni orzekać w niniejszej sprawie. W odbiorze pozostałych uczestników postępowania i szerszym może bowiem powstać (choćby nieuzasadnione) przekonanie, że sprawa zostanie rozstrzygnięta w sposób nieobiektywny. To z kolei może prowadzić do uogólniających komentarzy i ocen podważających bezstronność tych sędziów.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

